

WSKAZÓWKI DLA AUTORÓW

Informacje ogólne

1. Pismo „Słowo. Studia językoznawcze” jest wydawane przez Uniwersytet Rzeszowski jako rocznik. W czasopiśmie publikowane są artykuły w języku polskim i w językach kongresowych. Tekst zgłoszony do publikacji powinien dodatkowo zawierać: słowa kluczowe, abstrakt i tytuł w języku polskim oraz angielskim, afiliacje autora artykułu nr ORCID oraz adres e-mail.
2. Do druku przyjmowane są niepublikowane dotychczas artykuły, polemiki, recenzje, tłumaczenia tekstów obcych z odpowiadającego pismu zakresu tematycznego, a także informacje, sprawozdania i wspomnienia związane z życiem naukowym środowiska językoznawców.
3. Procedura zgłaszania tekstów:
 - teksty na dany rok kalendarzowy przyjmowane są do 31 marca, należy je wysłać na adres: slovo@ur.edu.pl
 - do końca kwietnia Autorzy otrzymują informacje o wstępnym zakwalifikowaniu tekstu przez Redakcję;
 - do końca czerwca Autorzy otrzymują opinię recenzentów zewnętrznych;
 - po recenzji Autorzy (jeśli jest taka potrzeba) nanoszą poprawki zgodnie z sugestiami opiniującego;
 - po pierwszej korekcie redakcyjnej Autor otrzymuje pracę do korekty autorskiej, po czym w terminie do dwóch tygodni odsyła ją do Redakcji;
 - za prace ogłoszone drukiem Autorzy nie otrzymują honorarium. Przysługuje im natomiast 1 bezpłatny egzemplarz pisma;
 - prac drukowanych oraz niezamawianych ani ich wersji elektronicznych Redakcja Autorom nie zwraca.
4. W czasopiśmie obowiązują zasady, których celem jest przeciwdziałanie przypadkom *ghostwriting* i *guest authorship*.
 - a. definicje pojęć:
 - *ghostwriting* to zjawisko, które zachodzi wówczas, gdy ktoś wniósł istotny wkład w powstanie publikacji, lecz nie ujawnia swojego udziału (nie jest wymieniony jako współautor pracy, nie uwzględnia się również jego roli w formie podziękowania zamieszczonego w publikacji);
 - *guest authorship* (*honorary authorship*) to zjawisko, które zachodzi wówczas, gdy udział Autora jest znikomy lub w ogóle nie miał miejsca, a pomimo to jest autorem/współautorem publikacji.
 - b. procedura przeciwdziałania zjawisku *ghostwriting* i *guest authorship* przyjęta w czasopiśmie:
 - zjawiska „*ghostwriting*”, „*guest authorship*” są przejawem nierzetelności naukowej, a wszelkie wykryte przypadki będą demaskowane przez Redakcję, włącznie z powiadomieniem odpowiednich podmiotów (instytucje zatrudniające autorów, towarzystwa naukowe, stowarzyszenia edytorów naukowych itp.);
 - redakcja wymaga od Autorów publikacji ujawnienia wkładu poszczególnych Autorów w powstanie publikacji (z podaniem ich afiliacji oraz kontrybucji, tj. informacji kto jest autorem koncepcji, założeń, metod, protokołu itp. wykorzystywanych przy przygotowaniu

- publikacji), przy czym główną odpowiedzialność ponosi Autor zgłaszający manuskrypt;
- redakcja czasopisma będzie dokumentować wszelkie przejawy nierzetelności naukowej, zwłaszcza łamanie i naruszanie zasad etyki obowiązujących w nauce.
5. Informacje dotyczące tekstu: format A4, Word, czcionka Times New Roman 12 pkt, odstęp między wierszami 1,5, tekst wyrównany do lewego i prawego marginesu, wcięcie akapitowe 0,67; objętość do 40 tys. znaków ze spacjami (1 arkusz autorski). Wraz z tekstem należy podać dane o autorze (imię i nazwisko, stopień naukowy, miejsce zatrudnienia, numer telefonu i adres internetowy).

Struktura artykułu

Tekst powinien mieć następujący porządek:

I. Dane autora

imię i nazwisko

afiliacja

nr ORCID

e-mail

II. Tytuł tekstu po polsku (bądź w innym języku, w którym napisano test)

III. Tytuł tekstu po angielsku

IV. Abstrakt w języku polskim

V. Słowa kluczowe w języku polskim

VI. Abstrakt w języku angielskim

VII. Słowa kluczowe w języku angielskim

VIII. Tekst artykułu

IX. Wykaz skrótów

X. Bibliografia/Literatura (wyłącznie pozycje, do których są odwołania w tekście)

XI. Ewentualny aneks, załączniki

Przypisy i bibliografia

Prosimy, aby cytowania i odnośniki bibliograficzne były zgodne ze standardem APA (więcej informacji: <https://apastyle.apa.org/>)

Przykłady

1. Przypisy w tekście

- Przywołania w tekście głównym:

W monografii J. Ożdżyńskiego (1998, s. 88) przedstawione zostały...

- Pragmalingwistyczny opis agresji ...(Taras, 2013, s. 162–175).

- Dosłowne przytoczenie cytatu:

„Moda językowa jest zawsze zależna od ogólniejszych tendencji kulturowych

panujących w społeczeństwie i konkretnych preferencji członków grupy, jeśli chodzi o sposoby bycia czy zachowania” (Ożóg, 2004, s. 94).

2. Adresy bibliograficzne

- artykuł w czasopiśmie:
Miodek, J. (2020). Językowe fascynacje Floriana Śmiei. *Słowo. Studia językoznawcze*, 11, 7–12.
- artykuł w pracy zbiorowej:
Mrózek, R. (1998). Nazwy terenowe. W: E. Rzetelska-Feleszko (red.), *Polskie nazwy własne. Encyklopedia* (s. 231–257). Warszawa–Kraków: Wydawnictwo Instytutu Języka Polskiego PAN.
- książka:
Myszka, A. (2016). *Urbanonimia Rzeszowa. Językowo-kulturowy obraz miasta*. Rzeszów: Wydawnictwo Uniwersytetu Rzeszowskiego.
- praca redagowana:
- Ożóg, K. (red.). (2009). *Język żyje. Rzecz o współczesnej polszczyźnie*. Rzeszów: Wydawnictwo Uniwersytetu Rzeszowskiego.
- publikacja wielotomowa:
Rymut, K. (red.). (2001). *Nazwy miejscowe Polski. Historia. Pochodzenie. Zmiany* (T. 1–16). Kraków: Wydawnictwo Naukowe DWN.
- źródła internetowe:
Oronowicz-Kida, E. (2017). Przeszłość w nazwach własnych zapisana (na podstawie *Pamiętnika Andrzeja Urbana*). *Słowo. Studia językoznawcze*, 8, 154–163.
https://www.ur.edu.pl/storage/file/core_files/2021/9/14/d5bcd6e2d1879389c31c6bedc7367db9/10_oronowicz.pdf
- rozwiązanie skrótów (prosimy podawać w kolejności alfabetycznej):

AntrP – A. Cieślikowa (red.). (2013). *Antroponimia Polski od XVI do końca XVIII wieku* (t. 4). Kraków: Instytut Języka Polskiego PAN.

ESHp – *Elektroniczny słownik hydronimów Polski*. <https://eshp.ijp.pan.pl/>

NMPol – Rymut, K. i in. (red.). (1996–). *Nazwy miejscowe Polski. Historia. Pochodzenie. Zmiany* (t. 1–). Kraków: IJP PAN.

SSNO – Taszycki, W. (red.). (1977). *Słownik staropolskich nazw osobowych* (t. 5). Wrocław: Zakład Narodowy im. Ossolińskich.

Ważniejsze ustalenia dotyczące tekstu głównego

1. Tytuły książek, artykułów, utworów literackich, muzycznych, obrazów wyróżniamy kursywą.
2. Tytuły wystaw, konferencji, sesji naukowych, konkursów podajemy antykwą w cudzysłowie.
3. Cytaty ze źródeł i literatury przedmiotu podajemy konsekwentnie antykwą w cudzysłowie, opuszczenia w cytatach sygnalizujemy wielokropkiem w nawiasach kwadratowych [...].

4. Przy pierwszym przytoczeniu osoby podajemy jej imię i nazwisko, przy kolejnych użyciach – nazwisko.
5. Przy pierwszym wystąpieniu nazwy organizacji czy instytucji podajemy jej pełny zapis, dalej – ewentualnie skrót. W przypadku nazw powszechnie znanych (np. TMJP) dopuszcza się podanie skrótów bez ich rozwijania przy pierwszym użyciu.
6. Liczebniki piszemy słownie, jeśli można je zapisać jednym słowem, zwłaszcza gdy odnoszą się do osób. Przy wyliczeniu lub porównywaniu danych - cyframi. Stosujemy skróty: tys., mln, mld, jeżeli występują pełne tysiące (np. 47 tys.), w innym wypadku posługujemy się cyframi (np. 46 305). W liczebnikach pięciocyfrowych i wyższych wprowadzamy w zapisie spacje (np. 45 300, 4 400 433).
7. Stosujemy skróty i skrótowce słownikowe, takie jak: dr, tj., godz., FAMA, PTJ, DzURP, itd. (według *Nowego słownika ortograficznego* PWN lub *Słownika skrótów i skrótowców* A. Czarneckiej i J. Podrackiego). W przypadkach zależnych takich skrótów jak dr, mgr, mjr itp. stosujemy zapis z kropkami (dr., mgr., mjr.).
8. Przyjmujemy następujący sposób zapisu dat w tekście głównym: 3 października 1961 r.
9. Stosujemy zapis: lata dziewięćdziesiąte (forma: lata 90-te jest błędna).
10. Zapisujemy: XX w., nie 20. w. czy dwudziesty wiek.
11. Okresy, np. 1939–1945, łączymy pauzą bez spacji, podobnie strony dzieła, np. s. 11–20. Liczbę wszystkich stron utworu (ma być podzielna przez 4) podajemy następująco: 420 ss.
12. Dywiz służy do zapisu nazwisk dwuczłonowych, np. Czerny-Stefańska, Ptaszyn-Wróblewski, złożzeń przymiotnikowych: biało-czerwony, literacko-artystyczny itp.; nie stosujemy dywizu w zestawieniach, gdzie drugi wyraz precyzuje znaczenie pierwszego, np. artysta muzyk, nauczyciel wychowawca.
13. Wyrażenia obcojęzyczne o dużym stopniu przyswojenia przez język polski piszemy tekstem prostym, np. notabene (łącznie), par exemple, expressis verbis itp., inne, zwłaszcza terminy naukowe niemające polskich odpowiedników, zapisujemy kursywą.
14. Unikamy stosowania cyrylicy – tytuły, fragmenty tekstów z języka rosyjskiego, ukraińskiego itp. podajemy w transkrypcji wydawniczej na łacinkę.
15. Respektujemy nowe zasady ortograficzne dotyczące łącznej pisowni „nie” z imiesłowami przymiotnikowymi, np. niezrobiony, niezaczęty, niemający, oraz pisowni wielkimi literami nazw pism periodycznych – bez względu na możliwość lub brak możliwości ich odmiany.